

YÜCE SEVİNÇ
MÜJDESİ

—
ADVENT İÇİN
25 RUHSAL OKUMA

JOHN PIPER

“*Yüce Sevinç Müjdesi*, Doğuş’un görkemini yeniden keşfetmemize olanak tanıyor. Hepimiz gibi meşgul insanlar için Advent’te her gün 10 dakikalığına oturup Kurtarıcımız İsa hakkında düşünmek – ve dinlenmek, sevinmek, yeniden canlanmak ne büyük bir avuntudur!”

Ray Ortlund, Pastör, Immanuel Kilisesi, Nashville, Tennessee

“Advent’i nasıl ruhlarımıza 25 Aralık’tan sonra da fayda sağlayacak şekilde tecrübe edebiliriz? Kurtarıcınız, Rabbiniz, kardeşiniz ve dostunuz olan beden almış Mesih’teki Tanrı yüceliğini seyrederek ve bundan zevk alarak. John Piper’in *Yüce Sevinç Müjdesi*, sizi Doğuş müjdesini keşfe çıkarıyor ve sizi şaşkınlık, huşu ve sıradan bir tatil mutluluğunu aşan bir sevinçte kendisine katılmaya davet ediyor. Bu kitap sonsuz sevinç hakkında ve Piper sizi bu sevince, yani O’na, Mesih’e yönlüyor.

J. A. Medders, yazar, *Humble Calvinism*; Pastör, Risen Kilisesi, Houston, Texas

“John Piper’in kaleminden çıkan bu Advent okumaları kısa olabilir ama bunlarda Piper’in meşhur düşünce derinliğini ve zenginliğini bulacaksınız. Kendisi sevinç dolu bir hürmet duygusuyla, bizi elimizden tutuyor ve beden almanın iç mabedine götürüyor. Bize Beytlehem’de verilen Oğul pınarının başında duraklarken, O’nun Golgota’da ezilmiş bedeninden fıskırarak gelen sevgi sellerini de çok daha fazla görebiliyoruz. Eğer Doğuş Bayramı döneminin ruhsal açıdan zengin olmasını istiyorsanız, o zamanları bu kitaptaki düşüncelere bulayın!”

Conrad Mbewe, Pastör, Kabwata Baptist Kilisesi, Lusaka, Zambia

“İsa’ya ilgili gerçeği içeren bir hazine sandığı! Bu kısa, keskin ruhsal okumalarda, John Piper gözlerimizi tekrar tekrar Doğuş’a çeviriyor ve onu olması gereken şekilde görmemizi, yani sizin ve benim için yüce sevinç müjdesi olarak görmemizi istiyor. Bu kitap Baba tarafından Ruh’un gücüyle gönderilen beden almış Oğul’u tanımak için bir davettir.”

Abigail Dodds, yazar, *(A) Typical Woman: Free, Whole, and Called in Christ*

Yüce Sevinç Müjdesi

KARANLIKTAN IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanışiga.com
www.karanliktanışiga.com
www.desiringgod.org
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Yüce Sevinç Müjdesi
Özgün Adı: Good News Of Great Joy
Yazar: John Piper
Kapak Tasarım: Jordan Singer

Bu kitabın çeviri ve düzeltme işlemleri Karanlıktan Işığa Yayınları tarafından yapılmıştır.

Copyright © 2021 by Desiring God Foundation. All rights reserved. Originally published by Crossway. Translated and printed by permission.

ISBN: 978-605-70441-1-2
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır. Kitabın hiçbir bölümü makalelerde kullanılmak üzere yapılan kısa alıntılar haricinde hiçbir şekilde izinsiz olarak kullanılamaz veya çoğaltılamaz. Bu doğrultuda herhangi bir istekte bulunmak isteyen şahıslar, yayıncıya başvurmalıdırlar.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Ekim 2021

Yüce Sevinç Müjdesi

Advent İçin 25 Ruhsal Okuma

John Piper

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

İçindekiler

	Önsöz	9
	Giriş: İsa Bu Doğuş Zamanında Ne İstiyor?	15
1.Gün	Yolu Hazırlayın	21
2.Gün	Meryem'in Yüce Tanrısı	25
3.Gün	Uzun Zamandır Beklenen Ziyaret	29
4.Gün	Tanrı'nın Küçük İnsanlarına	33
5.Gün	Golgota'dan Sapmak Yoktur	37
6.Gün	Hoşnut Kaldığı İnsanlara Esenlik Olsun .	41
7.Gün	Yıldızbilimcilerin Mesihi	45
8.Gün	Beytlehem'in Doğüstü Yıldızı	49
9.Gün	İsa Karşıtlığının İki Şekli	55
10.Gün	Altın, Günnük ve Mür	59
11.Gün	İsa'nın Geliş Sebebi	63

12.Gün	Gölgelerin Geçişi	69
13.Gün	Nihai Gerçeklik Burada	73
14.Gün	Kendi Halkı İçin Gerçekleştiriyor	77
15.Gün	İsa'nın Doğuşunda Yaşam ve Ölüm	81
16.Gün	Tanrı'nın En Başarılı Geri Çekilme Hamlesi	85
17.Gün	Hayal Edilebilecek En Büyük Kurtuluş .	89
18.Gün	Müjde Hizmetleri İçin Doğuş Modeli . .	93
19.Gün	Doğuş Günü, Özgürlük Günü	97
20.Gün	Doğuş Dayanışması	101
21.Gün	Öncesizliğin Doğuşu	105
22.Gün	İman Edesiniz Diye	109
23.Gün	Tanrı'nın Tarifi İmkânsız Armağanı	113
24.Gün	Doğuş'taki İki Maksat	117
25.Gün	Üç Doğuş Bayramı Armağanı	121
	SONUÇ	
	En Sevdiğim Doğuş Metni	127
	Ek	133

Önsöz

Advent,* İsa'ya hayranlıkla tapmak içindir. En azından bizim DesiringGod hizmetlerindeki bakış açımız bu.

Advent her yıl birçok kilise, birçok Hristiyan aile ve bireysel olarak birçok Hristiyan tarafından sabırla beklenen, umutla gözlenen, ruhun tarandığı ve takvimin kontrol edildiği bir dönemdir. Advent'i tutmaya yönelik hiçbir Kutsal Kitap buyruğu yoktur. Bu tercihe bağlıdır; kilise tarihi içerisinde Doğu Bayramı'na** bir hazırlık dönemi olarak doğmuş olan bir gelenektir. Çoğumuz Advent'i tutmanın ruhsal anlamda zorlayıcı, keyifli ve faydalı olduğunu görmekteyiz.

İngilizcedeki advent kelimesi, Latince adventus kelimesinden gelir ve “gelen” demektir. Her aralık ayında sözü edilen advent, İsa'nın iki bin yıl önce aramıza ilk gelişi'dir. Ancak İsa'nın ikinci gelişi de her zaman sahneye dahil olur. Nitekim “Sevin Dünya” adlı meşhur Doğu Bayramı ilahisinin açıkça ortaya koyduğu gibi:

* Ç.N. Advent, 30 Kasım'a en yakın pazar günü başlayan ve Doğu Bayramı (Noel) arifesine kadar süren dört haftaya verilen isimdir. Kelime anlamı olarak “geliş” demektir ve Advent'te Hristiyanlar, İsa'nın gelişini kutladıkları güne hazırlanmaktadırlar.

** Ç.N. İngilizcedeki “Christmas” kelimesi, bu kitap (ruhsal okumalar) boyunca, farklı şekillerde çevrilmiştir. Yazarın, İsa'nın yeryüzüne gelişine atıfta bulunduğu yerlerde “Doğu Bayramı” ifadesi yerine sadece “Doğu” veya “Doğu Zamanı” gibi ifadeler kullanılmıştır.

Günah ve dert çoğalmasın,
 Dikensiz olsun yer;
 Geliyor O bereketlerini sunmaya
 Ta lanet dolu yerlere kadar.¹

Advent, Doğu Bayramı'ndan önceki dördüncü pazar günü başlar ve Doğu Arifesi'nde biter. Bunun anlamı da, bu pazar gününün en erkene denk geldiği günün 27 Kasım ve en geçe denk geldiği gününse 3 Aralık olduğudur. Lent (Diriliş Bayramı için olan hazırlık dönemi) kırk gün (artı altı pazar günü) sürerken, Advent süre olarak yirmi iki günden yirmi dokuz güne kadar değişmektedir.

Dünyanın her yerindeki Hristiyanlar, Advent'i farklı şekillerde kutlarlar ve gündelik yaşamda farklı uygulamaları vardır. Bazıları mumlar yakar. Bazıları ilahiler söyler. Bazıları şekerler yer. Bazıları hediyeler verir. Bazıları çelenkler asar. Çoğumuz bunların hepsini yaparız. Yüzyıllar içerisinde, İsa'nın gelişini yalnızca 25 Aralık gününün 24 saatlik dilimiyle kısıtlamakla kalmayıp, bu kutlamayı daha da genişletmenin güzel yollarını bulduk. Geçmiş inanç bildirgelerinin söylediği gibi, Tanrı Oğlu'nun "biz insanlar ve kurtuluşumuz için" beden alması, yalnızca tek bir günle ele alınamayacak kadar önemlidir. Hatta, bu bizim sonsuzluklar boyunca kutlayacağımız bir şeydir.

Duamız, günlük ruhsal okumalardan oluşan bu küçük kitabın, İsa'yı Advent döneminizin merkezi ve en yüce hazinesi olarak tutmanıza yardımcı olmasıdır. Mumların ve şekerlerin de yeri vardır

¹ Isaac Watts, "Joy to the World," 1719. (Ç.N. İlahinin Türkçe versiyonu kısmen farklı olsa da, burada çeviriyi birebir verebilmek adına son mısra değiştirilmiştir.)

elbette ama aralık ayının meşguliyeti ve curcunası ortasında, her şeyden çok İsa'ya hayranlıkla tapındığımızdan emin olmak isteriz.

Dolayısıyla, “Gelin, Secde Edelim”² teması belki de bu Advent okumalarının yegâne temasıdır. Tüm bu ruhsal okumalar ve derin düşünceler Rab Mesih'e hayranlıkla tapınmakla ilgilidir. Ara ara, “Gel, Gel, Ey İmmanuel” adlı ilahinin dizelerini ve diğer zamanlarda “Bakın! Haberci Melekler Ezgiler Söylüyor!”³ ilahisini duya-bilirsiniz. Elbette, yıldızbilimcilerin gelişini gösteren bir kabartma resmimiz de olacak. Ama merkezdeki figür İsa'dır; Beytlehem'de doğmuş, kundağa sarılmış, beşiğe konmuş, Golgota'ya gitmek üzere önceden belirlenmiş, halkı için ölüp dirilmek üzere Babası tarafından gönderilmiş Tanrı-insandır.

Giriş kısmı, Advent başlamadan önce (veya Advent süresindeki herhangi bir zamanda) okunmak üzere tasarlandı. Sonuç kısmı Doğuş Günü'nde ilave bir seçenek olarak (ya da öncesindeki herhangi bir zamanda, özellikle de Pastör John'un en sevdiği Doğuş metnini merak ediyorsanız) okunabilir. Eski Antlaşma'daki gölgelerle ve Mesih'in gelişyle ilgili ek kısım, 12. günün okumasıyla (o günün okumasında parantez içinde bir not da bulacaksınız) bağlantılı nitelikte.

David Mathis
Baş Editor
Desiring God

2 John Francis Wade, “O Come, All Ye Faithful,” 1751.

3 John Mason Neale, çev., “O Come, O Come, Emmanuel,” 1861; Charles Wesley, “Hark! The Herald Angels Sing,” 1739.

GİRİŞ

İsa Bu Doğuş Zamanında Ne İstiyor?

İsa bu Doğuş zamanında ne istiyor? Cevabı O'nun dualarında görebiliriz. Tanrı'dan ne diliyor? En uzun duası Yuhanna 17'deki duasıdır. Arzusunun doruğunu 24. ayette görebiliyoruz.

Dünyadaki tüm hak etmeyen günahkârların arasında, Tanrı'nın İsa'ya "vermiş" olduğu bir grup vardır. Bunlar Tanrı'nın Oğul'a çektiği kişilerdir (Yuhanna 6:44, 65). Bunlar *Hristiyanlardır* – İsa'yı yaşamlarının çarmıha gerilmiş ve dirilmiş Kurtarıcısı, Rabbi, Hazinesi olarak benimsemiş olan kişilerdir (Yuhanna 1:12; 3:17; 6:35; 10:11, 17–18; 20:28). İsa, onların kendisiyle olmalarını istediğini söylemektedir.

Bazen insanlardan, Tanrı'nın insanı kendi yalnızlığından ötürü yarattığını duyarız. Şöyle derler: "Tanrı bizi *O'nunla* olabilmemiz için yarattı." İsa bu konuda hemfikir midir? Açıkçası, kendisi gerçekten bizim O'nunla olmamızı istediğini *söylüyor!* Evet ama neden? Ayetin geri kalanına bakın. İsa neden bizim O'nunla olmamızı istiyor?

... benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmele-
rini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce
sen beni sevdin.

Bu, kendi yalnızlığını ifade etmenin garip bir şekli olurdu. “Benim yüceliğimi görebilmeleri için benimle olmalarını istiyorum.” Aslında, bu O’nun yalnızlığını ifade etmiyor. *Bizim* arayışımızın tatmin edilmesini istediğini gösteriyor, *kendi* yalnızlığının değil.

İsa yalnız değildir. O, Baba ve Ruh, Üçlülük paydaşlığında tümüyle memnundur. O değil, bizler bir şeyin peşindeyiz. İsa’nın bu Doğuş zamanında istediği şeyse, uğrunda yaratıldığımız şeyi tecrübe etmemizdir. Bu da, O’nun yüceliğini görmek ve bundan zevk almaktır.

Rab bunu ruhlarımıza kazısın! İsa bizi O’nun yüceliğini görmemiz için yarattı (Yuhanna 1:3).

Çarmıha gitmeden hemen önce, İsa en derin arzularıyla Baba’ya yakarıyor: “Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve *benim yüceliğimi*, bana verdiğin yüceliği *görmelerini istiyorum* [arzu ediyorum!].”

Ama bu, İsa’nın bu son duasının doruk noktasında söylediği şeyin yalnızca yarısı. Az önce bizim O’nun yüceliğini görmek ve *bundan zevk almak için* yaratıldığımızı söyledim. Bu O’nun isteği midir? Yalnızca O’nun yüceliğini görmekle kalmamız, aynı zamanda bu yücelikten zevk almamız, onun tadına varmamız, onda sevinç bulmamız, onu hazinemiz olarak görmemiz, onu sevmemiz de O’nun isteği midir? 26. ayete bakın. Sondaki ayet şöyle diyor:

Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olmayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.

Dua böyle bitiyor. İsa'nın bizim için olan *nihai* amacı nedir? Yalnızca O'nun yüceliğini görmemiz değil, aynı zamanda Baba'nın O'na beslediği aynı sevgiyle O'nu sevmemizdir: “Bana beslediğin sevgi onlarda olsun.”

İsa'nın arzusu ve amacı, bizim O'nun yüceliğini görmemiz ve sonrasında gördüğümüz şeyi, Baba'nın Oğul'a beslediği aynı sevgiyle sevebilmemizdir. O bizim burada Baba'nın Oğul'a beslediği sevgiyi sadece *taklit* etmemizden bahsetmiyor. Baba'nın Oğul'a olan sevgisinin bizzat bizim sevgimiz olmasını istiyor. Baba'nın Oğul'a olan sevgisiyle Oğul'u sevmemizi istiyor. Ruh'un yaşamlarımızda var ettiği şey budur: Baba tarafından Ruh aracılığıyla Oğul'a yönelik sevgidir.

İsa'nın bu Doğu zamanında istediği şey, O'nun seçilmişlerinin bir araya gelmeleri ve de *onların* en çok istedikleri şeye sahip olmalarıdır; O'nun yüceliğini *görmeleri* ve Baba'nın Oğul'a verdiği aynı değerle bundan *zevk almalarıdır*.

Benim bu yıl Doğu zamanında en çok istediğim şey, sizlerin (ve diğer birçok kişinin) bana Mesih'i tüm doluluğuyla görme yolunda eşlik etmesi ve birlikte, gördüğümüz şeyi insani yüreklerimizin yarım yamalak kapasitesinin çok ötesindeki bir sevgiyle sevebilmemizdir. Bu Advent okumalarında güttüğümüz amaç budur. İlk gelişini kutladığımız ve ikinci gelişini özlemle beklediğimiz bu İsa'yı birlikte görmek ve tatmak istiyoruz.

İsa'nın bu Doğu zamanında bizim için olan duası budur: “Baba, onlara benim yüceliğimi göster ve senin bende bulduğun sevinci onlara ver.” Mesih'i Tanrı'nın gözleriyle *görelim* ve O'nu Tanrı'nın yüreğiyle *tadalım*. Cennetin özü budur. Mesih'in bizim yerimize ölmek üzere gelerek, günahkârlar için satın aldığı armağan budur.

1. Gün

Yolu Hazırlayın

Vaftizci Yahya'nın İsrail için yaptığı şeyi, Advent bizim için yapabilir. Doğu Bayramı sizi hazırlıksız yakalamasın. *Ruhsal* anlamda hazırlıksız yakalanmaktan bahsediyorum. Eğer hazırsanız, Doğu Bayramı'nın sevinci ve etkisi çok daha büyük olacaktır!

Bu nedenle, *hazırlıklı* olabilmek adına...

İlk olarak, bir *Kurtarıcı*'ya ihtiyacımız olduğu gerçeği üzerine derinlemesine düşünün. Doğu Bayramı, neşe dolu bir olaydan önce aslında bir ithamdır. "Bugün size, Davut'un kentinde bir *Kurtarıcı* doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir" (Luka 2:11). Eğer bir *Kurtarıcı*'ya ihtiyacınız yoksa, Doğu Bayramı'na da ihtiyacınız yoktur. Doğu Bayramı, biz bir *Kurtarıcı*'ya perişan halde muhtaç olduğumuzu hissedene dek, gereken etkiyi yapmayacaktır. Advent döneminde yapacağımız bu kısa ama derin düşünceler, sizin gözlerinizi açsın ve *Kurtarıcı*'ya olan ihtiyacınızı hem acı hem de tatlı şekilde size hissettirsin.

İkinci olarak, ayık ve uyanık bir şekilde kendinizi sınavın. Diriliş Bayramı öncesi yapılan oruç ve duaların (yani Lent döneminin) işlevi neyse, Doğu Bayramı öncesi Advent'in işlevi de odur. "Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi. Sına beni, öğren kaygılarımı. Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, öncülük et bana sonsuz yaşam

yolunda!” (Mezmurlar 139:23-24). Herkes kendi yüreğini temizleyerek, handa O’na olmayan yeri, kendi yüreğinde açsın.

Üçüncü olarak, evinizde Tanrı merkezli bir umut, beklenti ve heyecan yaratın – özellikle de çocuklar için. Eğer Mesih için heyecan duyuyorsanız, onlar da duyacaklardır. Eğer Doğu Bayramı’nı yalnızca maddi şeylerle heyecanlı hale getirebiliyorsanız, çocuklar Tanrı’ya nasıl özlem duyacaklar? Kral’ın gelişinin muhteşemliğini çocuklarınız için görünür hale getirebilmek için hayal gücünüzü zorlayın.

Dördüncü olarak, Kutsal Yazılar’a bolca sarılın ve büyük metinleri ezberleyin! “Benim sözüm ateş gibi değil mi?’ RAB böyle diyor” (Yeremya 23:29). Bu Advent döneminde, bu ateşin etrafında toplanın. Bu ateş sıcaktır. Lütfun renkleriyle parıldamaktadır. Binlerce yaraya şifadır. Karanlık gecelere ışıktır.

2. Gün

Meryem'in Yüce Tanrısı

Meryem, Tanrı hakkındaki en harika şeylerden birini çok açık bir şekilde görüyor: O, tüm insanlık tarihinin yönünü değiştirmek üzere; tüm zamanların en önemli otuz yılı başlamak üzere.

Peki Tanrı nerede? Biri yaşlı ve kısır (Elizabet), diğeri genç ve bakire olan (Meryem) iki sıradan, alçakgönüllü kadınla uğraşiyor. Üstelik Meryem, Tanrı'nın bu yaklaşımından, O'nun düşkünlere olan bu sevgisinden o denli etkilenmiş bir durumda ki, içini ezgilerle dışarı vuruyor. Bu ezgiyi bugün "Meryem'in Ezgisi" olarak biliyoruz.

Meryem ve Elizabet, Luka'nın anlatısında iki büyük kahraman olarak karşımıza çıkıyor. Luka bu iki kadının imanını seviyor. Görünüşe göre onu en çok etkileyen ve Müjdesi'nin sevgili okuru Teofilos'a en çok vurgulamak istediği şeyse, Elizabet ve Meryem'in kendi yüce Tanrıları'na teslim olurken gösterdikleri sade mütevazırlıkları ve neşe dolu alçakgönüllülükleri.

Elizabet şöyle diyor (Luka 1:43): "Nasıl oldu da Rabbim'in anesi yanıma geldi?" Meryem de şöyle diyor (Luka 1:48): "O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi."

Canları Tanrı'yı gerçek anlamda, tam olarak yüceltebilen iki kişi yalnızca Elizabet ve Meryem'dir. Nitekim onlar kendi düşkünlüklerini bilmekte ve yüce Tanrı'nın kendisini böylesine alçaltması karşısında hayrete düşmektedirler.

3. Gün

Uzun Zamandır Beklenen Ziyaret

Elizabet'in kocası Zekeriya'nın Luka 1. bölümde geçen bu sözlerinde özellikle önemli olan iki şeyi dikkat edelim.

İlk olarak, bunun dokuz ay öncesinde, Zekeriya kendi karısının çocuk sahibi olabileceğine inanmıyordu. Şimdiyse, Kutsal Ruh'la dolu bir şekilde, Tanrı'nın gelmekte olan Mesih'te gerçekleştirecek olduğu kurtarıştan o kadar emin ki, cümlesini geçmiş zamanda kuruyor: “[O] halkının yardımına gelip onları fidyeye kurtardı.” İman aklına göre, Tanrı tarafından vaat edilen bir eylem, olmuş demektir. Zekeriya, Tanrı'nın ağzından çıkan her bir söze güvenmeyi öğrenmişti ve bu nedenle de ciddi bir güven duygusu vardı: Tanrı “halkının yardımına gelip onları fidyeye kurtardı!” (Luka 1:68).

İkinci olaraksa, Mesih olan İsa'nın gelişi, Tanrı tarafından dünyaya yapılan bir ziyaret olarak karşımıza çıkıyor: *İsrail'in Tanrısı* halkının yardımına gelip onları fidyeye kurtardı. Yahudi halkı, yüzyıllar boyunca Tanrı'nın artık kendisini onlardan uzaklaştırdığı inancıyla bitkin düşmüştü. Peygamberlikler son bulmuştu. İsrail, Roma'nın eline düşmüştü ve İsrail'deki tüm kutsallar, Tanrı'nın ziyaretini bekliyorlardı. Luka bize bir başka yaşlı adam olan dindar Şimon'un “İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyor” olduğunu söy-

3. GÜN

lüyor (Luka 2:25). Benzer şekilde, duadan ayrılmayan yaşlı Anna da, “Yeruşalim’in kurtuluşunu bekleyen” biriydi (Luka 2:38).

Bu günler, harika bekleyişlerin günüydü. Şimdiyse uzun zamandır beklenen Tanrı ziyareti, gerçekleşmek üzereydi. Hatta O, hiç kimsenin beklemediği bir şekilde gelmek üzereydi.

4. Gün

Tanrı'nın Küçük İnsanlarına

Tanrı'nın şunları birer birer önceden belirleyişinin ne kadar harika bir şey olduğunu hiç düşündünüz mü: Mesih Beytlehem'de doğuyor (Mika 5:2'deki peygamberliğin de söylediği üzere); doğum zamanı geldiğinde, Mesih'in annesi ve yasal olarak babası Beytlehem'de değil, Nasıra'da yaşıyorlar; Tanrı kendi sözünü gerçekleştirmek ve iki sıradan, önemsiz, küçük insanı o ilk Doğuş Bayramı gününde Beytlehem'e getirmek için, Sezar Avgustus'un yüreğine her kentteki insanın nüfus sayımına katılması kararını koyuyor? İki kişi yüz kilometrelik yol gitsin diye tüm dünyaya çıkarılan bir ferman!

Sizin de tüm haberler büyük siyasi, ekonomik ve sosyal hareketliliklerle ve de dünya çapında son derece güçlü, prestij sahibi kişilerle ilgili olan bir dünyadaki yedi milyar insan arasında kendinizi benim gibi küçük ve önemsiz hissettiğiniz oldu mu?

Eğer hissettiyseniz, bunun sizin cesaretinizi yok etmesine ya da sizi mutsuz etmesine izin vermeyin. Çünkü Kutsal Yazılar'da dolaylı yoldan şu gerçeği görüyoruz: Dünyadaki tüm büyük siyasi güçler ve dev endüstriyel tesisler, bilmeden de olsa, Tanrı tarafından kontrol ediliyorlar ve bu şeyler kendileri için değil, Tanrı'nın küçük insanları için varlar. Nasıra'dan Beytlehem'e gitmek zorunda olan

küçük Meryem ve küçük Yusuf. Tanrı koca bir imparatorluğu, kendi sözünü gerçekleştirmek ve çocuklarına bereket olmak için kendi elleriyle yönlendiriyor.

Kendi deneyimlerimizden ibaret olan küçük dünyanızda düşmanlıkla karşılaşıyorsunuz diye, Tanrı'nın elinin kısaldığını düşünmeyin. Tanrı'nın tüm yüreğiyle peşinde olduğu şey bolluğumuz veya şanıamız değil, bizim kutsallığımızdır ve O bu amaçla, tüm dünyaya hükmetmektedir. Süleyman'ın Özdeyişleri 21:1'in söylediği gibi, "Kralın yüreği RAB'bin elindedir; kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir." Üstelik O, yürekleri her zaman kendi halkının kurtulması, kutsallaşması ve halkı arasında kendi sonsuz amaçlarının gerçekleşmesi yönünde çevirmektedir.

O küçük insanlar için büyük bir Tanrı'dır ve sevinçle dolmak için harika bir sebebimiz var. O da şu ki, bu dünyanın kralları, cumhurbaşkanları, başbakanları, şansölyeleri ve şefleri, bilmedikleri halde, göklerdeki Babamız'ın egemen buyrukları doğrultusunda hareket etmektedirler. Öyle ki, O'nun çocukları, Oğlu İsa Mesih'in benzerliğine dönüşsün ve sonra da O'nun sonsuz görkemine adım atsınlar.

5. Gün

Golgota'dan Sapmak Yoktur

Eğer Tanrı dünya imparatorluğuna bir tek Meryem'i ve Yusuf'u Beytlehem'e getirmek üzere hükmediyorsa, oradaki handa yer olmasını da sağlayabilirdi diye düşünebilirsiniz.

Evet, sağlayabilirdi. Kesinlikle sağlayabilirdi! Ayrıca İsa varlıklı bir aileye de *doğabilirdi*. Çölde geçirdiği zamanda, taşı ekmeğe *çevirebilirdi*. Getsemani'de yardımına 10.000 meleği *çağırabilirdi*. Çarmıhtan inip kendini *kurtarabilirdi*. Soru Tanrı'nın ne *yapabildiği* değil, ne yapmayı *istediği*dir.

Tanrı'nın isteği, Mesih'in zengin olmasına rağmen, sizin uğrunuza yoksul olmasıydı. Tüm Beytlehem pansiyonlarındaki “Yer yok” yazısı, *sizin içindi*. “O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğunuz halde *sizin uğrunuza yoksul oldu*” (2. Korintliler 8:9).

Tanrı her şeye kendi çocukları uğruna hükmeder. Hatta hotel kapasitelerine ve uygun Airbnb* odalarına bile. Golgota yolu, Beytlehem'deki bir “Yer yok” yazısıyla başlar ve Yeruşalim'deki çarmıhta tükürme ve alaylarla biter.

* Ç.N. Kısa süreli kalacak yer arayan kişiler ve evlerini bu amaçla kiralamak isteyenleri bir araya getiren bir platform.

Ayrıca İsa'nın şöyle dediğini de unutmamalıyız: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” (Luka 9:23).

O'na Golgota yolunda katılır ve şöyle dediğini duyarız: “Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Köle efendisinden üstün değildir.’ Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler” (Yuhanna 15:20).

“Nereye gidersen, senin ardından geleceğim” diye hevesle bağırana, İsa şöyle cevap verir: “Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlunun başını yaslayacak bir yeri yok” (Luka 9:57-58).

Evet, Tanrı İsa'nın doğumu sırasında bir odaya sahip olmasını sağlayabilirdi. Ama bu, Golgota yolundan sapmak olurdu.

6. Gün

Hoşnut Kaldığı İnsanlara Esenlik Olsun

Kim için esenlik? Meleklerin övgülerinde ciddi bir nokta var. O'nun beğenisine sahip olan insanlar arasında esenlik. O'nun hoşnut olduğu insanlar arasında esenlik. Ancak iman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır (İbraniler 11:6). Dolayısıyla, Doğuş Bayramı da bu durumda hiçbir esenlik getirmez.

“Yargı da şudur” dedi İsa, “Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü” (Yuhanna 3:19). Ya da yaşlı Şimon'un İsa'nın küçüklüğünü gördüğü zaman söylediği gibi, “Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir... Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak” (Luka 2:34-35). Kim bilir bugün kaç kişi soğuk ve rüzgârlı bir Doğuş Bayramı gününe bakmakta ve aleyhinde konuşulacak bir belirtiden başka bir şey görmemektedir!

“Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi” (Yuhanna 1:11-12). İsa'nın şu sözleri sarf ettiği kişiler yalnızca O'nun elçileriydi: “Size esenlik bırakıyorum, size

kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın” (Yuhanna 14:27).

Tanrı'nın tüm anlayışı aşan esenliğinin tadını çıkararak kişiler, dua ve yakarışlarla her konudaki kendi isteklerini Tanrı'ya bildiren kişilerdir (Filipililer 4:6-7).

Tanrı esenliğinin hazine sandığının anahtarı, Tanrı'nın vaatlerine olan imandır. Bu yüzden, Pavlus şöyle dua eder: “Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için *iman yaşamınızda* sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun” (Romalılar 15:13). Bizler de bu doğrultuda Tanrı'nın vaatlerine *tam olarak* iman ettiğimizde ve sevinç, esenlik ve sevgi sahibi olduğumuzda, Tanrı yüceltilmiş olur.

En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun ve yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun! Herkese; her halktan, her dilden, her oymaktan, her ulustan inanacak olan herkese.

7. Gün

Yıldızbilimcilerin Mesihi

Luka'dan farklı olarak, Matta bize çobanların İsa'yı kundakta ziyaret etmelerinden bahsetmemektedir. Onun vurgusu öncelikle O'na tapınmak üzere Doğu'dan gelen yabancılar, yani diğer uluslar ve Yahudi olmayanlar üzerindedir.

Bu nedenle Matta, İsa'yı Müjdesi'nin başında ve sonunda yalnızca Yahudiler'in değil, bütün ulusların Mesihi olarak tasvir etmektedir.

Burada O'na ilk tapınanlar İsrail'den değil, Doğu'dan (belki de Babil'den) gelmekte olan büyücüler, yıldızbilimciler veya kendi ülkelerinin bilge insanlarıydı. Diğer uluslardan gelmekteydiler. Eski Antlaşma'nın törensel yasasına göre kirli sayılan kişilerdi.

Matta'nın sonunda, İsa'nın son sözleri şöyledir: “Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin” (Matta 28:18-19).

Bu yalnızca diğer uluslardan olan bizler için de Mesih'te sevinç kapısını açmakla kalmamış, aynı zamanda O'nun vaat edilen Mesih olduğunu da kanıtlamıştır. Çünkü öncesinde sürekli olarak tekrar

edilen peygamberliklerden biri de, dünyadaki ulusların ve kralların, dünyanın Hükümdarı olarak O'na gelecekleridir. Örneğin, Yeşaya 60:3 şöyle der: “Uluslar senin Işığına, krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek.”

Dolayısıyla Matta, İsa'nın Mesihliğine kanıt göstermekte *ve* O'nun yalnızca İsrail için değil, bütün uluslar için Mesih –bir Kral ve Vaatlerin Tamamlayıcısı– olduğunu göstermektedir.

8. Gün

Beytlehem'in Doğauüstü Yıldızı

Kutsal Kitap ardı ardına bizi bazı şeylerin nasıl yaşandığı konusunda hayrete düşürmektedir. Bu “yıldız” nasıl oldu da yıldız bilimcileri Doğu'dan Yeruşalim'e getirdi?

Ayetler bu yıldızın onları Yeruşalim'e kadar götürdüğünü veya onların önünden gittiğini söylemiyor. Yalnızca Doğu'da yıldız gördüklerini (Matta 2:2) ve Yeruşalim'e geldiklerini okuyoruz. Peki yıldız Matta 2:9'da belirtildiği gibi nasıl Yeruşalim'den Beytlehem'e kadar olan 5-10 kilometrelik yolda onların önünden gitti? Ayrıca yıldız nasıl “çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu”?

Cevap şu: Bilmiyoruz. Bu olayı gezegenlerle, kuyruklyıldızlarla, süpernovalarla veya mucizevi ışıklarla açıklamaya çalışan bir sürü görüş var. Basitçe, bilmiyoruz. Üstelik sizi günün sonunda farazi olan ve ruhsal anlamda çok az bir etkisi olan teorilere takılıp kalmanız konusunda uyararak isterim.

Bu uyarımda risk alıp şu genellemeyi de yapıyorum: Bu tür şeylere, yani yıldızın nasıl oraya gittiğine, Kızıldeniz'in nasıl yarıldığına, gökten nasıl man yağdığına, Yunus'un balığın karnında nasıl hayatta kaldığına ve ayın nasıl kan rengine dönüştüğüne kafayı takanlar, genellikle benim marjinal (merkeze değil, uçlara) meraklı zihniyetteki kişiler olarak adlandırdığım insanlar.

Bu kişilerde Müjde'nin merkezinde yer alan büyük şeylere yönelik derin bir heves, bir arzu görmüyorsunuz. Tanrı'nın kutsallığı, günahın iğrençliği, insanın çaresizliği, Mesih'in ölümü, yalnızca imanla aklanma, Ruh'un kutsallaştırılan etkinliği, Mesih'in dönüşünün görkemi ve son yargı gibi şeylere ciddi anlamda bir değer vermiyorlar. Genellikle her zaman kendilerinin merak ettiği bir uç konuya ilişkin yeni bir makale veya yeni bir kitapla gelip, sizi lafa boğuyorlar. Ancak büyük, merkezi gerçekliklere ilişkin pek bir heyecan söz konusu olmuyor.

Ancak bu yıldız konusunda açık olan şey şu ki, yıldız kendi başına yapamayacağı bir şey yapıyor: Yıldızbilimcileri, O'na tapınmaları için Tanrı Oğlu'na yönlendiriyor.

Kutsal Kitap açısından baktığımızda, yıldızların bu denli maksat dolu bir hareketinin arkasında olabilecek yalnızca tek bir Kişi var: Tanrı'nın kendisi.

Dolayısıyla, buradaki ders açıktır: Tanrı yabancıları kendisine tapınmaları için Mesih'e yönlendiriyor ve bunu da küresel, hatta belki evrensel bir etki ve güçle gerçekleştiriyor.

Luka bize Tanrı'nın koca bir Roma İmparatorluğu'nu etkilediğini ve bu şekilde, peygamberliğin yerine gelmesi için nüfus sayımının tam da önemsiz bir bakirenin Beytlehem'e karnındaki bebekle gitmek zorunda kalacağı zamanda gerçekleştiğini gösteriyor. Matta da bize Tanrı'nın birkaç yabancıyı Oğul'a tapınmaları amacıyla Beytlehem'e götürmek için gökteki yıldızları etkilediğini söylüyor.

Bu, Tanrı'nın tasarısıdır. O zaman yaptı. Şimdi de yapıyor. Hedefi ulusların, tüm ulusların (Matta 24:14), Oğlu'na tapınmasıdır.

İş yerinizdeki, sınıfınızdaki, mahallenizdeki veya evinizdeki herkes için Tanrı'nın isteği budur. Yuhanna 4:24'ün söylediği gibi, "Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor."

Matta'nın başlangıcında, hâlâ bir "gel-gör" yapısı vardır. Ancak sonunda, bir "git-anlat" yapısı görmekteyiz. Yıldızbilimciler gelip gördüler. Bizimse gidip anlatmamız gerekiyor.

Ancak farklı olmayan bir şey var ve o da Tanrı'nın, ulusların Oğlu'na tapınmak üzere toplanmasındaki amacı ve gücüdür. Ulusların sevinç ve coşku dolu tapınmalarıyla birlikte Mesih'in yüceltilmesi, bu dünyanın var olmasının sebebidir.

9. Gün

İsa Karşıtlığının İki Şekli

İsa, O'na tapınmak istemeyen insanlar için rahatsız edicidir ve O'na tapınmak isteyen insanlar içinse hasımlar yaratır. Bu nokta, muhtemelen Matta'nın kafasındaki ana fikirlerden biri değildir ama hikâye devam ettikçe, dolaylı olarak bu kaçınılmazdır.

Bu hikâyede, İsa'ya tapınmak istemeyen iki insan tipi görüyoruz.

İlk grup, İsa'yla hiçbir alakaları olmasını istemeyen insanlardan oluşuyor. Yaşamlarında İsa diye biri yoktur. Bu grup, İsa'nın yaşamının ilk başlarında başkâhinler ve din bilginleri tarafından temsil edilmektedir. Matta 2:4 şöyle der: “[Hirodes] bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu.” Onlar da ona söylediler ve bu kadardı. Her zamanki işlerine geri döndüler. Yahudi önderlerin sessizliği ve eylemsizliği, yaşamakta olan şeylerin büyüklüğünü düşündüğümüzde gerçekten hayret vericidir.

Ayrıca Matta 2:3'e de dikkat edin: “Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu.” Bir başka deyişle, biri Mesih'in doğduğunu söylüyor diye bir söylenti yayılmaktaydı. Başkâhinlerin hiçbir eylemde bulunmamaları oldukça şaşırtıcıdır. Niçin yıldızbilimcilerle birlikte gitmiyorlar? Çünkü il-

gileri yok. Tanrı Oğlu'nu bulma ve O'na tapınma konusunda hiçbir arzuları yok.

İsa'ya tapınmak istemeyen ikinci insan grubuysa, O'ndan korkan insanlar. Bu hikâyede bu kişi Hirodes oluyor. Gerçekten korkuyor. Öyle korkuyor ki, İsa'dan kurtulmak için planlar yapıyor, yalanlar atıyor ve bir sürü insanı katlediyor.

Dolayısıyla bugün, şu iki farklı karşıtlık şekli Mesih'e ve O'na tapınanlara yöneltilecektir: kayıtsızlık ve düşmanlık. Tüm yüreğimle, sizin bu iki grubun ikisinde de yer almadığınızı umuyorum.

Eğer Hristiyan'sanız, bu Doğuş Bayramı sizin bu Mesih'e tapınmanın ve O'nu takip etmenin gerçekten ne anlama geldiğini, neye mal olduğunu düşünmenizi sağlasın.

10. Gün

Altın, Günnük ve Mür

Tanrı'ya bir şeye gereksinmesi varmış gibi insan eliyle hizmet edilmez (Elçilerin İşleri 17:25). Yıldızbilimcilerin armağanları bir yardım veya ihtiyaç karşılama niteliğinde verilen armağanlar değildir. Yabancı ziyaretçiler ellerinde kraliyet yardım paketleriyle gelseler, bu, ziyaret ettikleri hükümdarı aşağılayıcı bir şey olurdu.

Bu armağanlar rüşvet mahiyetinde de değildir. Yasa'nın Tekrarı 10:17, bize Tanrı'nın hiçbir rüşvet almadığını söylemektedir. Öyleyse, yıldızbilimciler verdikleri armağanlarla ne kastediyorlar? Bu armağanlar nasıl tapınma oluyor?

Varlıklı, kendi kendine yeten insanlara verilen armağanlar, onları veren kişinin diğer kişiye, o kişinin ne kadar harika olduğunu göstermesidir. Bir anlamda, Mesih'e hediyeler vermek oruç tutmak gibidir. Nitekim oruç da kendinizi bir şeyden yoksun tutmak ve Mesih'in, sizin o an kendinizi yoksun tuttuğunuz şeyden çok daha değerli olduğunu göstermektir.

Mesih'e böyle bir armağan sunmak, şunu demenin bir yoludur: "Aradığım sevinç –Nitekim Matta 2:10, "Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular" demektedir– aradığım sevinç, seninle bir değiş tokuş yaparak veya bir karşılık bulma yolunda pazarlık

ederek zengin olma umudundan değildir. Sana *sahip oldukların* için değil, *senin* için geldim. Üstelik bu arzuyu şimdi daha da güçlendiriyor ve *sahip olduklarımdan* feragat ederek, *maddiyattan* değil, senden daha çok zevk alma umuduyla gösteriyorum. Sana senin ihtiyaç duymadığın, benimse zevk duyabildiğim şeyleri vererek, sana çok daha içten ve çok daha sahici bir şekilde şunu söylüyorum: ‘Bu şeyler değil, sensin benim hazinem.’”

Tanrı’ya altın, günnük ve mür armağanlarıyla tapınmanın bu anlama geldiğini düşünüyorum. Ya da Tanrı’ya sunabileceğimiz başka ne varsa, anlamı budur.

Tanrı içinizde Mesih’in kendisine yönelik bir arzu uyandırın. Tüm yüreğimizle şunu söyleyebilmemizi sağlasın: “Rab İsa, sen Mesih’sin, İsrail’in Kralı’sın. Tüm uluslar sana gelecek ve önünde diz çökecek. Tanrı, sana tapınılsın diye dünyayı kendi elleriyle yönlendirmektedir. Bu nedenle, ne gibi karşı koymalarla karşılaşsam karşılaşayım, yetkiyi ve onuru sana adıyor ve sana, bu armağanların değil, yalnızca senin benim yüreğimi tatmin edebileceğini göstermek amacıyla, bu armağanları getiriyorum.”

11. Gün

İsa'nın Geliş Sebebi

Düşünüyorum da bu ayetler, benim en sevdiğim Advent ayetleridir çünkü İsa'nın yeryüzündeki yaşamının başlangıcı ve sonu arasındaki, yani beden alma ve çarpmıha gerilme arasındaki bağlantıyı bu kadar açık bir şekilde ortaya koyan başka bir ayet bilmiyorum. Bu iki ayet, İsa'nın yeryüzüne geliş sebebinin, yani ölümünü açıkça ortaya koyuyor. Bu ayetleri Mesih'e iman etmeyen bir arkadaşınızla veya bir aile üyenizle, bir Hristiyan olarak Doğuş Bayramı'na olan bakışınızı paylaşırken adım adım kullanabilirsiniz. Her adımda bir ifadeye yer verirsek, şu şekilde olabilir:

“Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için...”

“Çocuklar” sözcüğü, bir önceki ayetten alınmakta ve Mesih'in ruhsal soyuna karşılık gelmektedir (bkz. Yeşaya 8:18; 53:10). Bunlar aynı zamanda “Tanrı'nın çocukları”dırlar (Yuhanna 1:12). Bir başka deyişle Tanrı, Mesih'i göndererek özellikle kendi *çocuklarının* kurtuluşunu önünde tutmaktadır.

Tanrı'nın *dünyayı* İsa'yı verecek kadar çok sevdiği doğrudur (Yuhanna 3:16). Ancak aynı zamanda, O'nun *özellikle* “Tanrı'nın dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için” etkin olduğu da doğrudur (Yuhanna 11:52). Tanrı'nın tasarısı Mesih'i dünyaya *sun-*

mak ve kendi “çocukları”nın kurtuluşunu *etkin kılmaktı* (bkz. 1. Timoteos 4:10). Mesih’i kabul edip benimseyerek, O’nun çocuğu olabilirsiniz (Yuhanna 1:12).

“İsa ... onlarla aynı insan yapısını aldı.”

Bunun anlamı, Mesih’in beden almadan önce de var olduğudur. O, Ruh’tu. Tanrı’nın ezeli Sözü’yüdü. Tanrı’yla birlikteydi ve Tanrı’ydı (Yuhanna 1:1; Koloseliler 2:9). Ama ete ve kana büründü ve kendi tanrılığını insanlıkla kapladı. Tümüyle insan oldu ve tümüyle Tanrı kaldı. Bu birçok açıdan büyük bir gizemdir. Ama imanımızın kalbinde yatan gerçek budur ve Kutsal Kitap tarafından öğretilmektedir.

“... ölüm aracılığıyla ...”

İnsan olmasının sebebi ölmektir. Tanrı olarak, günahkârlar için ölemezdi. Ama insan olarak ölebilirdi. Hedefi ölmektir. Bu yüzden de insan olarak doğması gerekiyordu. Ölmek için doğdu. Kutsal Cuma*, Doğu Bayramı’nın temelidir. Bugün birçoklarının Doğu Bayramı’nın anlamına ilişkin duyması gereken şey budur.

“... ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere ...”

Mesih, ölümüyle Şeytan’ı etkisiz bırakmıştır. Nasıl mı? Tüm günahları örterek. Bunun anlamı, artık Şeytan’ın bizi Tanrı önünde suçlu çıkaracak hiçbir meşru temeli kalmadığıdır. “Tanrı’nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı’dır” (Romalılar 8:33). Tanrı hangi temele dayanarak bizi aklıyor? İsa’nın kanı aracılığıyla (Romalılar 5:9).

* Ç. N. Kutsal Cuma (veya İyi Cuma), Diriliş Bayramı’ndan önce Mesih’in ölümünün anıldığı gündür.

Şeytan'ın bize karşı kullanabileceği nihai silah, günahımızdır. Eğer İsa'nın ölümü günahı alıp götürüyorsa, öyleyse Şeytan'ın baş silahı –sahip olduğu tek ölümcül silah– elinden alınmış demektir. Hiçbir şekilde bize idam davası açamaz çünkü Yargıç, Oğlu'nun ölümüyle bizi temize çıkarmıştır!

“Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.”

Böylece, ölüm korkusundan artık özgür oluruz. Tanrı bizi aklandırmıştır. Şeytan bu kararı bozamaz. Ayrıca Tanrı bizim *nihai* güvenliğimizin yaşamlarımızda *şu anda* etkin olmasını istemektedir. O, mutlu sonun, tüm köleliği ve Şimdi korkusunu yok etmesini istemektedir.

Eğer son ve en büyük düşmanımız olan ölümden korkmak zorunda değilsek, o halde hiçbir şeyden korkmak zorunda değildiriz. Özgür olabiliriz. Özgürce sevinebiliriz. Özgürce kendimizi başkalarına verebiliriz.

Tanrı'dan bize ve bizden de dünyaya akan ne de yüce bir Doğuş Bayramı hediyesi!

12. Gün

Gölgelerin Geçişi

İbraniler kitabının ana vurgusu, Tanrı Oğlu İsa Mesih'in yalnızca yeryüzündeki kâhinlik hizmeti sistemine en iyi ve son kâhin olarak gelmediği, ancak Golgota'daki hizmetiyle bizim için son Kurban olarak ve sonrasında da göklerdeki son Kâhinimiz olarak bu sistemi tamamlayıp ona son vermek ve gözlerimizi tümüyle kendisine çevirmek üzere gelmiş olduğudur.

Eski Antlaşma tapınağı, kâhinleri ve kurbanları yalnızca gölgelerdi. Şimdiyse gerçeklik giriş yaptı ve gölgeler silinip gidiyor.

Çocuklara ve bir zamanlar çocuk olup çocukluğun nasıl bir şey olduğunu unutmayanlara yönelik şöyle bir Advent canlandırması yapalım: Sizin ve annenizin bir markette birbirinizden ayrı düştüğünü düşünün. Korkmaya ve paniklemeye başlıyorsunuz ve nereye gideceğinizi bilmiyorsunuz. Reyonun sonuna doğru koşuyorsunuz ve tam ağlamak üzereyken, reyonun sonunda annenizi andıran bir gölge görüyorsunuz. Bu da sizi gerçekten umutlandırıyor. Ama hangisi daha iyi? Gölgeyi görmenin yarattığı umut hali mi yoksa annenizin köşeden size doğru adım atması ve o gölgenin gerçekten anneniz çıkması mı?

İsa'nın bizim Başkâhinimiz olmaya gelişi de işte böyledir. Doğuş Bayramı işte budur. Doğuş Bayramı, gölgelerin yerini gerçeğin

almasıdır. Reyonun köşesinden annenin adım atması ve küçük bir çocuğun teselli ve sevinçle dolmasıdır.

Nihai Gerçeklik Burada

Daha öncesinde bunları görmüştük. Ama dahası var. Doğuş Bayramı, gölgelerin yerini gerçeğin almasıdır.

İbraniler 8:1-2 ve 5, özet niteliğinde bir ifadedir. Buradaki ana fikir, bizimle Tanrı arasında aracılık eden, bizi Tanrı'yla barıştıran ve bizim için Tanrı'ya dua eden kâhinin, Eski Antlaşma günlerindeki gibi zayıf, günahlı ve ölmekte olan bir kâhin olmadığıdır. O, Tanrı'nın Oğlu'dur. Güçlüdür, günahsızdır ve sınırsız yaşama sahiptir.

Sadece bu da değil, aynı zamanda bu kâhin, zaman ve mekanla sınırlı olan, aşınan, güveler tarafından yenen, ıslanan, yanan, parçalan ve çalınan bir dünyasal tapınakta hizmet etmiyor. Hayır, İbraniler 8:2 Mesih'in, "insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında" hizmet ettiğini söylüyor. Bu, gölge değildir. Cennetteki gerçek şeydir. Bu, Musa'nın örnek alması için Sina Dağı üzerine gölge olan gerçekliktir.

İbraniler 8:1'e göre, gölgeden daha büyük olan bu gerçeklikle ilgili bir diğer harika şeyse, Başkâhinimiz'in cennette Tanrı'nın sağında oturmakta olduğudur. Eski Antlaşma'daki hiçbir kâhin bunu söyleyemezdi.

İsa doğrudan Baba Tanrı'yla irtibat kurmaktadır. Tanrı'nın yanında bir onur kürsüsüne sahiptir. Tanrı tarafından sınırsızca sevilmekte ve sayılmaktadır. Sürekli olarak Tanrı'yladır. Bu, perdelerdeki, kaselerdeki, masalardaki, mumlardaki, giysilerdeki, püsküllerdeki, koyunlardaki, keçilerdeki ve güvercinlerdeki gölge gerçekliği değildir. Bu son, nihai gerçekliktir: Tanrı ve Oğlu, sonsuz kurtuluşumuz için sevgi ve kutsallıkta etkileşim içerisinde dirler.

Nihai gerçeklik, Üçlülük Tanrısı'ndaki kişilerin kendi ihtisamlarının, kutsallıklarının, sevgilerinin, adaletlerinin, iyiliklerinin ve gerçeklerinin, kendi özgür kılınmış halklarında nasıl sergileceğine yönelik birbirleriyle etkileşim halinde olmalarıdır.

Kendi Halkı İçin Gerçekleştiriyor

İbraniler 8:6'ya göre, Mesih yeni bir antlaşmanın Aracısı'dır. Bunun anlamı nedir? Bunun anlamı O'nun kanının –Yeni Antlaşma kanının (Luka 22:20; İbraniler 13:20)– Tanrı vaatlerinin bizim için son ve kesin olarak gerçekleşmesini güvence altına aldığıdır.

Bunun anlamı Tanrı'nın, Yeni Antlaşma vaatleri uyarınca, Mesih'in Ruh'uyla bizi içsel olarak dönüştürdüğüdür.

Bunun anlamı da Tanrı'nın, bu dönüşümü iman aracılığıyla, Mesih'te bizden yana olan Tanrı'ya tümüyle iman aracılığıyla, bizde gerçekleştirmekte olduğudur.

Yeni Antlaşma Mesih'in *kanıyla* satın alınmakta, Mesih'in *Ruhu*'yla etkin kılınmakta ve Mesih'e *imanla* tahsis edilmektedir.

Mesih'in Yeni Antlaşma'nın Aracısı olarak etkinliğini görebileceğim en iyi yer, İbraniler 13:20-21 ayetleridir:

Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Rabbimiz İsa'yı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti. Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi *İsa Mesih aracılığıyla* bizlerde gerçekleştirsin. Mesih'e sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

“Kendisini hoşnut eden şeyi ... bizlerde gerçekleştirsin” ifadesi, Tanrı'nın kendi yasasını Yeni Antlaşma'ya göre bizim yüreğimize yazdığı zaman gerçekleşen şeyi anlatmaktadır. “İsa Mesih aracılığıyla” ifadesi de, egemen lütfun bu görkemli etkinliğinin Aracısı olarak İsa'yı anlatmaktadır.

Dolayısıyla, Doğu Bayramı'nın anlamı yalnızca Tanrı'nın gölgeleri Gerçeklik'le değiştirmesi değil, aynı zamanda bu Gerçeklik'i alıp kendi halkı için gerçekleştirmesidir. Onu bizim yüreğimize yazmaktadır. O, deyim yerindeyse, kendi gücünüzle gidip alabilmeniz için Doğu Bayramı'nın kurtuluş ve dönüşüm armağanlarını ağacın altına bırakmaz. Armağanı alır, yüreğinize ve aklınıza yerleştirir ve Tanrı'nın çocuğu olduğunuza dair güvence mührünü size verir.

15. Gün

İsa'nın Doğuşunda Yaşam ve Ölüm

Bu ruhsal okumayı yazmaya başlamak üzereyken, Marion Newstrum'ın öldüğüne dair haber aldım. Marion ve kocası Elmer, o kadar uzun zamandır bizim kilisemizin birer üyesiydiler ki, üyelerimizin çoğu o zamanlarda daha doğmamıştı bile. Kendisi 87 yaşındaydı ve kocasıyla 64 yıldır evlilerdi.

Elmer'la konuştuğumda ve ona Rab'de güçlü kalıp pes etmemesini söylediğimde, şöyle dedi: "O (Rab) her zaman gerçek bir dost oldu." Duam tüm Hristiyanların yaşamın son günlerinde şunu diyebilmesi: "Mesih her zaman gerçek bir dost oldu."

Her Advent'te, kendi annemin ölümünü yad ediyorum. İsrail'de bir otobüs kazasında, 56 yaşında yaşama gözlerini yumdu. 16 Aralık 1974 tarihindeydi. O zamanki olaylar bugün bile hâlâ çok canlı. Kendimi tutmasam, kolaylıkla göz yaşlarına boğulabilirim. Örneğin, oğullarımın onu hiç tanımamış olduklarını düşününce, göz yaşlarımı tutmak daha da zor oluyor. Onu Doğu Bayramı'ndan bir sonraki gün toprağa verdik. Ne kıymetli bir Doğu Bayramı'ydı ama!

Birçoğunuz bu Doğuş Bayramı'nda kayıplarınızı öncekinden daha da ciddi bir şekilde hissedeceksiniz. Kaybınızı bloke etmeyin. Bırakın gelsin. Hissedin. Eğer duygularımızı hem yaşamda hem de ölümdede yoğunlaştırmayacaksa, sevgi ne içindir ki? Ama sakın, gücenik olmayın. Güceniklik taşımak, dramatik bir şekilde kişinin kendisi için yıkıcıdır.

İsa, biz sonsuz yaşama kavuşalım diye geldi. "Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim" (Yuhanna 10:10). Elmer ve Marion son günlerini nerede geçireceklerini konuşmuşlardı. Elmer, "Marion ve ben nihai yuvamızın Rab'bin yanı olduğu konusunda hemfikirdik."

Yuvayı düşününce, içiniz kıpır kıpır oluyor mu? Tatilde ailem bize geliyor. İyi hissettiriyor bu. Sanırım bunun iyi hissettirmesinin temel sebebi, onların ve benim varlığımızın derinliklerinde bir nihai Yuvaya Dönüş için belirlenmiş olmamız. Diğer tüm yuvaya dönüşler yalnızca tadımlık ve tadımlıklar da güzel.

Elbette, tadımlıklar nihai olanın yerini almadıkları sürece. Bu yaşamdaki tatlı şeyler, o nihai, yüce, tümüyle tatmin eden Tatlılık yerine geçmesin. Her kayıp ve her neşe, yüreklerinizi bir cennet özlemiyle doldursun.

Doğuş Bayramı. Şu değil de nedir: *İnsanlar yaşama sahip olsunlar diye geldim?* Marion Newstrum, Ruth Piper, siz ve ben, şimdi ve sonsuza dek Yaşam'a sahip olalım diye.

Sonsuzluk pınarından içerek, bu Doğuş Bayramı'nda *Şimdi*'yi daha da zenginleştirin ve derinleştirin. Nitekim o pınar, yakındır.

16. Gün

Tanrı'nın En Başarılı Geri Çekilme Hamlesi

Doğuş, Tanrı'nın en başarılı geri çekilme hamlesinin başlangıcını oluşturmaktadır. O kendi gücünü her zaman bariz yenilgilerle göstermekten zevk almıştır. Stratejik zaferler kazanabilmek için, her zaman taktiksel geri çekilmeler yapmaktadır.

Eski Antlaşma'da Yakup'un on iki oğlundan biri olan Yusuf'a, rüyasında görkem ve güç vaat edilmişti (Yaratılış 37:5-11). Ancak bu zafere ulaşmak için, Mısır'da köle olması gerekiyordu. Üstelik bu da yetmezmiş gibi, kendi doğruluk ve dürüstlüğünden dolayı ülkedeki durumu düzeldiğinde, köleden de daha kötü bir duruma düştü; bir mahkûm oldu.

Ama hepsi planın bir parçasıydı. Onun iyiliği, ailesinin iyiliği ve sonunda tüm dünyanın iyiliği için Tanrı tarafından tasarlanmıştı! Çünkü hapishanedeyken, Firavun'un sakisiyle tanıştı ve bu saki de sonunda Yusuf'u Firavun'un önüne çıkarmış, Firavun da onu Mısır'ın başına geçirmişti. Nihayetinde, gördüğü rüya gerçekleşti. Kardeşleri önünde eğildiler ve Yusuf da onları açıklıktan ölmekten kurtardı. Yüceliğe giden yolda ne de beklenmedik bir rota!

Ancak Tanrı'nın yolları böyledir. Kendi Oğlu için bile böyledir. O, kendini boş kıldı (ululuğunu bir yana bıraktı) ve kul (hizmet-

kâr, köle) özünü aldı. Köleden de kötü olarak bir mahkûm oldu ve ölüme yollandı. Ancak Yusuf gibi, O da kendi doğruluğunu ve dürüstlüğünü korudu. “Bunun için de Tanrı O’nu pek çok yükseltti ve O’na her adın üstünde olan adı bağışladı. Öyle ki, İsa’nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı’nın yüceltilmesi için İsa Mesih’in Rab olduğunu açıkça söylesin” (Filipililer 2:9-11).

Bizim için de Tanrı’nın yolu budur. *Eğer* Romalılar 8:17’de söylendiği gibi onunla birlikte acı çekeceksek, yücelik vaadimiz vardır. Yükseliş yolu, alçalmaktan geçmektedir. Başarıya giden yol, ilahi takdirle belirlenen gerilemeler aracılığıylaadır. Dışarıdan bakıldığında, bunlar her zaman başarısızlık olarak görünür.

Ancak Yusuf ve İsa bize bu Doğuş Bayram’ında ne öğretiyor diye soracak olursak, öğrettikleri şey şudur: Şeytan’ın ve günahlı insanların kötülük için tasarladıklarını, Tanrı iyilik için tasarlamaktadır! (Yaratılış 50:20).

Cesaret bulun, ey korku içerisindeki azizler
Sizi korkutan o bulutlar var ya
Merhametle doludurlar ve dökülecekler
Bereketlerle dökülecekler başınıza.

Hayal Edilebilecek En Büyük Kurtuluş

Tanrı adil ve kutsaldır; bizim gibi günahkârlardan tümüyle ayrıdır. Doğuş zamanında ve diğer tüm zamanlardaki asıl sorunumuz işte budur. Adil ve kutsal olan bir Tanrı'yla aramızı nasıl düzeltereğiz?

Yine de, Tanrı merhametlidir ve Yeremya 31. bölümde (Mesih'ten beş yüz yıl öncesinde) günün birinde yeni bir şey yapacağını vaat etmiştir. Gölgeleleri Mesih'in Gerçekliği'yle değiştirecektir. Kudretli bir şekilde yüreklerimizi mesken tutacak ve kendi iradesini yüreklerimize yazacaktır. Böylece, biz de dış etkenlerin zorlamasıyla değil, ancak içten gelen ve gönüllü bir biçimde O'nu sevecek, O'na güvenecek ve O'nu takip edeceğiz.

Bu hayal edebileceğimiz en büyük kurtuluş olurdu. Düşünsenize, Tanrı bu evrendeki en zevk veren, en yüce Gerçeklik'i bize sunsa ve sonrasında bizim bu Gerçeklik'i tanıyıp bilebilmemiz için içimizde mesken tutsa; tüm bunları bizim bu Gerçeklik'ten mümkün olan en büyük özgürlük ve en büyük keyifle zevk alabilmemiz için yapsa, nasıl olurdu? Uğrunda ezgiler söylenecek bir Doğuş Bayramı hediyesi olurdu bu.

Aslında bu, bize tam da Yeni Antlaşma'da vaat edilen şeydir. Ancak arada dev bir engel vardı. Günahımız. Suçlarımızdan ötürü Tanrı'dan ayrı düşmüş olmamız.

Kutsal ve adil bir Tanrı nasıl biz günahkârlara evrendeki en yüce Gerçeklik'i (kendi Oğlu'nu), O'ndan en büyük sevinçle zevk alabilmemiz için verecek kadar nezaket gösterebilir ki?

Cevap, Tanrı'nın bizim günahlarımızı kendi Oğlu'na yüklediği ve onları O'nda yargıladığıdır. Öyle ki, günahları aklından silip atabilsin, bizimle merhametle ilgilenebilsin ve aynı anda da hem adil hem de kutsal kalabilsin. İbraniler 9:28, Mesih "birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi" demektedir.

Mesih, ölümünde kendi bedeninde bizim günahlarımızı taşıdı (1. Petrus 2:24). Mahkûmiyetimizi üstlendi (Romalılar 8:3). Suçumuzu iptal etti (Romalılar 8:1). Bunun anlamı da, günahlarımızın gitmiş olduğudur (Elçilerin İşleri 10:43). Tanrı'nın aklında bizim mahkûmiyetimize temel teşkil edecek bir unsur olarak kalmamaktadırlar. Bu anlamda, Tanrı onları unutmaktadır (Yeremya 31:34). Mesih'in ölümünde, tükenip gitmektedirler.

Bu da şu anlama gelir: Tanrı şimdi kendi adaletine bağlı kalarak, kelimelere sığmayacak kadar yüce Yeni Antlaşma vaatlerinin tümüyle, armağanlarını özgürce üzerimize dökülmektedir. Bize zevk alabilmemiz için Mesih'i, evrendeki en yüce Gerçeklik'i vermektedir. Ayrıca kendi iradesini, yani kendi yüreğini bizim yüreklerimize yazmaktadır. Öyle ki, Mesih'i sevip O'na güvenebilelim ve O'nu içten dışa, özgürce ve sevinçle takip edebilelim.

Müjde Hizmetleri İçin Doğuş Modeli

Doğuş, Müjde hizmetleri için bir modeldir. Müjde hizmetleri de Doğuş'un birer aynasıdır. "Bana ne olduysa, size de öyle olacak."

Örneğin, tehlikeyi ele alalım. Mesih kendi yurduna geldi ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Sizi de öyle. O'na karşı planlar yaptılar. Size karşı da öyle. Kalıcı bir evi yoktu. Sizin de öyle. O'na yalan suçlamalar yaptılar. Size de öyle. O'nu kırbaçlayıp O'nunla alay ettiler. Sizinle de öyle. Üç yıllık hizmetinden sonra öldü. Siz de öyle.

Ancak tüm bunlardan daha kötü olan bir tehlike vardır ve Mesih bu tehlikeden *sıyrılmıştır*. Siz de öyle!!

16. yüzyılın ortalarında, Müjde hizmetkârı Francis Xavier (1506-1552), Çin'deki hizmetinin tehlikeleri hakkında, Malakka'da (bugünkü Malezya'da) görevli olan Rahip Perez'e şöyle yazmıştır:

Tehlikelerin en tehlikelisi, Tanrı'nın merhametine olan güveni kaybetmektir... O'na güvenmemek, O'nun tüm düşmanlarının bir araya gelip bize yöneltebilecekleri fiziksel zarardan çok daha kötüdür çünkü Tanrı'nın izni olmadan, ne şeytanlar ne de onlara hizmet eden insanlar, bizi hizmetimizden ufacık dahi olsa alıkoyamaz.

Bir Müjde hizmetkârının karşılaşacağı en büyük tehlike ölüm değil, Tanrı'nın merhametine güvenmemektir. Eğer bu tehlike önlenbilirse, diğer tüm tehlikeler silahsız kalacaktır.

Günün sonunda, Tanrı her hançeri bizim elimizde asa yapmaktadır. J. W. Alexander'ın söylediği gibi, "Gösterilmekte olan her emek anı, milyon yıllık bir görkemle lütufkâr bir biçimde mükâfatlandırılacaktır."

Mesih bu tehlikeden, yani Tanrı'ya güvenmeme tehlikesinden sıyrıldı. Dolayısıyla, Tanrı da O'nu pek çok yükseltti! O'nun gibi, siz de öyle olacaksınız.

Bu Advent zamanında, Doğuş'un Müjde hizmetleri için bir model olduğunu unutmayın. *Bana ne olduysa, size de öyle olacak.* Bu hizmetse, tehlike anlamına geliyor ve en büyük tehlike, Tanrı'nın merhametine güvenmemek. Bu tehlikeye teslim olduğunuz an, her şey kaybedilmiş demektir. Burada zafer kazandığınız ansa, size sonuza dek hiçbir şey zarar veremeyecektir.

Doğuş Günü, Özgürlük Günü

İsa insan oldu çünkü gereken şey, bir insandan çok daha fazlası olan bir adamın ölümüydü. Mesih'in beden alması, Tanrı'nın kendisini bir idam hücreğine tıkmaması demektir.

Masih ölüm riskine girmedir. Ölümü bizzat seçti. Ölümü benimsedi. Gelmesinin sebebi tam olarak buydu. "Hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi" (Markos 10:45).

Şeytan'ın İsa'yı çölde (Matta 4:1-11) ve başka bir zamanda Petrus'un ağzıyla (Matta 16:21-23) çarmıhtan geri döndürmeye çalışmasına şaşmamak gerek! Çarmıh, Şeytan'ın yıkımı demektir. Peki İsa, Şeytan'ı nasıl yıktı?

İbraniler 2:14, Şeytan'ın "ölüm gücüne sahip" olduğunu söylemektedir. Bu, Şeytan'ın ölümü korkunç hale getirme becerisine sahip olduğu anlamına gelmektedir. "Ölüm gücü", insanları ölüm korkusuyla tutsak etme gücüdür. İnsanları günahla tutma ve böylece ölümü korkunç bir şey haline getirme gücüdür.

Ama İsa, Şeytan'ı bu güçten yoksun kıldı. Onu silahsız bıraktı. Bizim için, Şeytan'ın suçlamalarına karşı bize bağışıklık kazandıran bir doğruluk zırhı yaptı. Peki bunu nasıl yaptı?

İsa kendi ölümü sayesinde, tüm günahlarımızı sildi ve günahsız bir kişi, Şeytan tarafından suçlanamaz. Bağışlanmış olarak, sonunda yıkılmaz kişileriz. Şeytan'ın tasarısı Tanrı'yı takip edenleri Tanrı mahkemesinde mahkûm ederek, O'nun hâkimiyetini yok etme. Şeytan'ın hainliği başarısızlığa uğradı. Kozmik vahşeti engellendi. "Dayanınız öfkesine, çünkü mahva gidişi yakındır kesinlikle." Çarmıh, Şeytan'ı kılıçtan geçirmiştir ve son nefesini de çok geçmeden verecektir.

Doğuş, özgürlük içindir. Ölüm korkusundan özgür olmak içindir.

İsa bizim yerimize Yeruşalim'de ölmek için, Beytlehem'de bizimle aynı doğayı aldı. Öyle ki, bugün ikamet etmekte olduğumuz şehirde korkusuz olalım. Evet, korkusuz olalım. Çünkü eğer sevincimi en fazla tehdit eden şey yok olursa, daha küçük tehditler karşısında niçin tir tir titreyeyim ki? Hakikaten, nasıl şöyle bir şey diyebilirsiniz ki: "Açıkçası, ölümden korkmuyorum ama işimi kaybetmekten korkuyorum"? Hayır. Hayır. Düşünün!

Eğer ölüm (gerçekten ölümden bahsediyorum – sıfır kalp atışı, buz gibi ten ve elveda), eğer bu ölüm bizim için artık bir korku değilse, özgürüzdür; gerçekten özgürüzdür. Güneşin altında Mesih için ve sevgi için her türlü riske girmek üzere özgürüzdür. Artık kaygıya köle değilizdir.

Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz!

* Ç. N. Yazar burada Martin Luther'in A Mighty Fortress Is Our God (Güçlü Bir Kuledir Tanrımız) adlı ilahisinden alıntı yapmaktadır.

20. Gün

Doğuş Dayanışması

Şeytan'ın montaj hattı, her gün milyonlarca günah ortaya çıkarılmaktadır. Bunları devasa taşımacılık uçaklarına paketlemekte, cennete uçurmakta, Tanrı'nın önüne atmakta ve sürekli olarak kahkahalar atmaktadır.

Bazı insanlar bu montaj hattında tam zamanlı olarak çalışmaktadır. Bazılarıysa işlerini bırakmış, ara sıra bu işe devam etmektedirler.

Montaj hattındaki işin her bir dakikası, Tanrı'yı Şeytan'ın maskarası haline getirmektedir. Günah, Şeytan'ın işidir. Çünkü o, Tanrı'nın ışığından, güzelliğinden, paklığından ve görkeminden nefret etmektedir. Hiçbir şey onu, yaratılanların Yaratan'a güvenmemesi ve O'na itaatsizlik etmesi kadar mutlu etmez.

Bu nedenle, İsa'nın doğuşu insanlar için ve de Tanrı için iyi haberdur.

“Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi” sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür” (1. Timoteos 1:15). Bu bizim için iyi haberdur.

“Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı” (1. Yuhanna 3:8). Bu, Tanrı için de iyi haberdur.

Doğuş, Tanrı için iyi haberdır çünkü İsa, Şeytan'ın tesisinde bir grev düzenlemek üzere gelmiştir. Tesise koşar adım ilerlemiş, imanlilar Dayanışması için çağrıda bulunmuş ve muazzam ölçekte bir iş bırakma silsilesi başlatmıştır.

Doğuş, günahın üretim tesisinde bir grev çağrısıdır. Yönetimle hiçbir istişare yoktur. Pazarlık yoktur. Ürüne karşı tek bir akıldan, sarsılmaz bir karşı koyma grevidir. Artık bu üretimin bir parçası olmayacağızdır.

Doğuş Dayanışması, o taşımacılık uçaklarını yere indirmeyi hedefler. Güç veya şiddete başvurmaz, ancak Gerçek'e durmak bilmez bir adanmışlıkla, Şeytan'ın fabrikasının yaşamı mahveden şartlarını açığa çıkarır.

Doğuş Dayanışması, bu fabrika tümüyle kepenk indirmediği sürece asla pes etmez.

Günah yok edildiği zaman, Tanrı'nın adı da tümüyle temize çıkarılacaktır. Artık hiç kimse gülüyor olmayacaktır.

Eğer bu Doğuş Bayramı'nda Tanrı'ya bir armağan sunmak istiyorsanız, bu montaj hattından çıkın ve bir daha asla geri dönmeyin. Sevginin grev hattında yerinizi alın. Tanrı'nın ihtişamlı adı temizlenene ve O, doğruların övgüleri arasında görkemle durana dek, Doğuş Dayanışması'na katılıp yerinizi alın.

Öncesizliğin Doğuşu

Bu ayetler her ne kadar İsa'nın yeryüzündeki yaşamının başlangıcından değil, sonundan alınmış olsalar da, Doğuş konusundaki harika ayetlerdendir.

Şuna dikkat edin: İsa yalnızca doğduğunu söylemekle kalmıyor, aynı zamanda “dünyaya geldim” diyor. O'nun doğuşunun eşsiz yönü, O'nun doğumu sırasında varlık kazanmamış olmasıdır. Beşikte doğmadan önce de vardı. Nasıralı İsa'nın bir birey olarak kişiliği ve karakteri, insan olan Nasıralı İsa doğmadan önce de vardı.

Bu gizemli olayı açıklamak için kullanılan teoloji terimi *yaratılma* değil, *beden almadır* (enkarnasyon). İsa'nın bedeni değil ama öz olarak kişiliği, insan olarak doğmadan önce de vardı. O'nun doğuşu, yeni bir kişinin varlık kazanması değil, ezeli yaşta olan bir kişinin dünyaya gelmesiydi.

Mika 5:2, İsa'nın doğumundan 700 yıl önce bunu şöyle ifade ediyor:

Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.

İsa'nın doğuşunun gizemi, yalnızca bir bakireden doğması değildir. Bakireden doğması, Tanrı tarafından çok daha büyük bir mucizeye işaret etmek amacıyla gerçekleştirilen bir başka mucizeydi sadece. O da şuydu: Doğuş gününde doğan bu çocuğun varlığı “öncesizliğe, zamanın başlangıcına” dayanmaktaydı.

İşte bu nedenle, O'nun doğumunun özel bir maksadı vardı. O daha doğmadan önce doğmayı düşünmüştü. Babasıyla birlikteyken, ortada bir plan vardı ve yeryüzündeki son zamanlarında bu büyük planın bir kısmından bahsetti: “Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir” (Yuhanna 18:37).

O, ezeli ve ebedi Gerçek'ti. Yalnızca gerçeği konuştu. En büyük gerçek olan sevgiyi eyleme döktü ve gerçekten yana olan ölümsüz ailesini bir araya topluyor. Kökeni öncesizliğe dayanan plan işte buydu.

İman Edesiniz Diye

Aramızda kilisede büyümüş ve imanımızın büyük doktrinlerini Auykumuzda bile tekrar edebilecek olup, yine de Elçilerin İnanç Bildirgesi'nde esneyip uyuklayabilenlerimiz var ve yürekten hissediyorum ki, ezelde Baba'dan çıkan, Tanrı'nın görkemini yansıtan, O'nun görünümü olan, aracılığıyla her şeyin yaratıldığı ve güçlü Sözü'yle tüm evreni ayakta tutan Tanrı Oğlu'nun bizde tekrar huşu, korku ve hayret yaratması için bir şey yapılması gerekiyor.

Şu ana kadar yazılmış olan her türlü masalı, gizem-gerilim romanını, hayalet öyküsünü okuyabilirsiniz ve Tanrı Oğlu'nun beden alma hikâyesi kadar şaşırtıcı, ilginç, garip ve muhteşem olan başka bir şey bulamazsınız.

Ne kadar da ölüyüz! Senin görkemini ve hikâyen karşısında nasıl da duyarsız ve hissiziz, ey Tanrı! Kim bilir kaç kez tövbe edip söyle demem gerekti: "Tanrım, insanların uydurduğu hikâyeler bende senin gerçek hikâyenden daha fazla duyguya, huşuya, hayrete, hayranlığa ve sevince neden olduğu için üzgünüm."

Belki de günümüzün uzay filmleri en azından bize şu anlamda bir iyilik yapıyorlar: Sonsuz Tanrı'yı, Mesih'in kozmik görkemini ve Nasıralı İsa'da onlarla bizim aramızda olan canlı irtibatı düşünürken nadiren hissettiğimiz hayret, huşu ve şaşkınlık duygu-

larını, aslında gerçekten hissedebiliyor olduğumuzu bize gösteriyor ve bizi alçaltıp töbeye getirebiliyorlar.

İsa “Bunun için dünyaya geldim” (Yuhanna 18:37) dediğinde, aslında bugüne dek okuduğunuz herhangi bir bilim kurguda geçen bir replik kadar çılginca, garip ve ilginç bir şey söylemiştir.

Tüm yüreğimle, gerçekten şu şekilde dua ediyorum: Tanrı'nın Ruhu benim üzerime ve sizin üzerinize tüm şiddetiyle insan, Kutsal Ruh korkutucu bir biçimde yaşantıma nüfuz etsin ve Tanrı'nın hayal edilemez gerçekliğine beni uyandırsın.

Bu günlerin birinde, bir şimşek çakıp gökyüzünü güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar dolduracak ve İnsanoğlu güçlü melekleriyle birlikte bulutlarda alev içerisinde görünecek. Biz de O'nu açık bir biçimde göreceğiz ve korkudan ya da coşkun bir heyecandan kaynaklı olarak, titreyecek ve nasıl bunca süredir kafamızda öylesine evcil, zararsız bir Mesih'le yaşamımızı sürdürmeyi tercih ettiğimize hayret edeceğiz.

Bu şeyler –tüm Kutsal Kitap– iman edelim diye yazıldı. Bu mucize karşısında, İsa Mesih'in dünyaya gelen Tanrı Oğlu olduğu gerçeği karşısında şaşkına düşelim ve ayılalım diye yazıldı.

Tanrı'nın Tarifi İmkânsız Armağarı

Tanrı'yla barışmaya nasıl kavuşuyor ve O'nunla nasıl övünüp seviniyoruz? İsa Mesih aracılığıyla. Bu da en azından şu anlama geliyor: Kutsal Kitap'taki İsa imajını –yani, İsa'nın Yeni Antlaşma'da resmedilen eylemlerini ve sözlerini– Tanrı'yla olan övüncümüzün temel unsuru haline getiriyoruz. İçeriğinde Mesih olmadan Tanrı'yla övünmek, Mesih'i onurlandırmaz. Üstelik Mesih'in onurlandırılmadığı yerde, Tanrı da onurlandırılmamış olur.

2. Korintliler 4:4-6'da, Pavlus insanın tövbe ve imanla Mesih'e dönüşünü iki şekilde açıklıyor. 4. ayette bunun, “Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliği”ni görmek olduğunu söylüyor. Devamındaki 6 ayetteyse bunun, “İsa Mesih'in yüzünde parlayan [Tanrı] yüceliği”ni görmek olduğunu söylüyor. Her iki durumda da, asıl noktayı görüyorsunuz. Tanrı görünümünde Mesih'e ve Mesih'in yüzünde de Tanrı'ya sahibiz.

Tanrı'yla övünüp sevinmek, İsa Mesih'te gördüğümüz ve bildiğimiz Tanrı'da övünüp sevinmektir. Bunu, Romalılar 5:5'in söylediği gibi, Tanrı sevgisinin yüreklerimize Kutsal Ruh aracılığıyla döküldüğü zaman tam olarak deneyimlemekteyiz. Bahsettiğimiz bu tatlı ve Ruh'la gelen Tanrı sevgisinin deneyimiye, 6. ayetin tarihsel

gerçekliği üzerinde düşündüğümüz zaman bize iletiliyor: “Biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.”

İşte Doğuş’la ilgili olan nokta burası. Tanrı, Rab İsa Mesih’in ölümüyle yalnızca bizim barıştırılmamızı kazanmakla (Romalılar 5:10) ve bizim Rab İsa Mesih aracılığıyla bu barışmaya kavuşmamızı sağlamakla kalmadı; bizler şu anda bile Ruh sayesinde, Rab İsa Mesih aracılığıyla, bizzat Tanrı’nın kendisiyle de övünmekteyiz (Romalılar 5:11).

İsa, Tanrı’yla barışımızı satın aldı. İsa barıştırılmaya kavuşmamızı ve bu armağanı açmamızı mümkün kıldı. Ayrıca yine İsa, bizim tarifi imkânsız armağanımız olarak, bedendeki Tanrı olarak öne çıkıp parıldamakta ve Tanrı’yla doyasıya övünüp sevinmemizi sağlamaktadır.

Bu Doğuş Bayramı’nda İsa’ya bakın. Satın aldığı bu barıştırılmayı kabul edin. Bu armağanı açılmamış bir biçimde rafa kaldırmayın. Ayrıca onu açtığınızda, Tanrı’ya barıştırılma armağanının bizzat Tanrı’nın kendisi olduğunu unutmayın.

O’nunla övünüp sevinin. Zevkiniz O olsun. Hazineniz O olsun.

Doğuş'taki İki Maksat

1. Yuhanna 3:8, “Tanrı’nın Oğlu, İblis’in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı” derken, Yuhanna’nın kafasındaki “İblis’in yaptıkları” nelerdi? Cevap, bağlamdan açıkça ortaya çıkmaktadır.

İlk olarak, 1. Yuhanna 3:5 ayeti bu ayetle açıkça paralel bir ayettir: “Mesih’in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ... bilirsiniz.” *Ortaya çıktı* ifadesi, 5. ve 8. ayette geçmektedir. Dolayısıyla kuvvetle muhtemel, İblis’in yaptıkları ve İsa’nın son vermek üzere geldiği şeyler, günahlardır. 8. ayetin ilk kısmı bunu aslında kesin bir hale getiriyor: “*Günah işleyen*, İblis’tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir.”

Bu bağlamdaki asıl sorun günahdır; hastalık, bozulan arabalar veya darmadağınık olan kişisel programlar değil. İsa bizim günah işlemeyi bırakabilmemiz için dünyaya geldi.

Bu gerçeği, 1. Yuhanna 2:1’deki gerçekle yan yana koyduğumuzda daha da açık bir şekilde görmekteyiz: “Yavrularım, bunları size *günah işlemeyesiniz* diye yazıyorum.” Doğuş’un, yani İsa’nın beden almasının en büyük maksatlarından biri budur (1. Yuhanna 3:8).

Ancak Yuhanna’nın, 1. Yuhanna 2:1-2’de ek olarak belirttiği bir maksat daha vardır: “Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba’nın önünde savunur. O günahlarımızı, yalnız

bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır.”

Ama şimdi bunun ne anlama geldiğine bakın: Bunun anlamı, İsa'nın dünyada iki sebeple görüldüğüdür. Günah işlemeye devam etmeyelim diye, yani İblis'in yaptıklarına son versin diye geldi (1. Yuhanna 3:8); ve günah işlersek de, günahlarımızın kefareti olsun diye geldi. Yerimize geçerek Tanrı'nın günahlarımıza karşı gazabını kaldıracak kurban olmaya geldi.

Bu ikinci maksadın neticesi, ilk maksadı ortadan kaldırmaktadır. Bağışlamak, günaha izin verme maksadı taşımamaktadır. Mesih'in günahlarımız için ölümündeki amaç, günahla olan savaşımızda uzanıp gevşememiz değildir. Aksine, Doğuş'un bu iki maksadının neticesi, tüm günahlara karşılık bir kere ödenen bedelin, bize günahla savaşacak özgürlüğü ve gücü vermesidir. Böylece, kurtuluşunu hak eden veya kurtuluşunu kaybetmekten korkan yasaçılar olarak değil, ancak canımız pahasına bile olsa tam bir güven ve sevinçle kendisini ortaya atan muzafferler olarak savaşabiliriz.

Üç Doğuş Bayramı Armağanı

Benimle birlikte bu Şaşırtıcı durum üzerinde kafa yorun. Eğer Tanrı Oğlu sizin günah işlemeyi bırakmanız için –İblis’in yaptıklarına son vermek için– geldiye ve aynı zamanda da günah işlediğiniz durumda, Tanrı’nın gazabını kaldıracak bir kefarete olsun diye geldiye, o halde bu durum sizin yaşayış şekliniz açısından ne anlama gelmektedir?

Üç Şey var ve üçü de, sahip olunacak harika Şeyler. Bunları size Doğuş Bayramı armağanları olarak kısaca sunuyorum.

Armağan 1. Net Bir Yaşam Amacı

Bunun anlamı, yaşamak için net bir amacınızın olduğudur. Olumsuz cümle kuracak olursak, amaç basitçe Şudur: Günah işlemeyin – Tanrı’ya leke süren Şeyi yapmayın. “Bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum” (1. Yuhanna 2:1). “Tanrı’nın Oğlu, İblis’in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı” (1. Yuhanna 3:8).

Eğer, “Bize olumsuzdan ziyade olumlu olan amacı söyleyebilir misin?” diye rica edecek olursanız, cevabı Şudur: Evet, söyleyebilirim. Bu, 1. Yuhanna 3:23’te tam olarak özetlenmektedir. Bu, Yuhanna’nın mektup genelindeki buyruklarının harika bir özetidir. Őuradaki tek “buyruğa” dikkat edin – “O’nun *buyruğu* Oğlu İsa

Mesih'in adına inanmamız ve İsa'nın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir." Bu iki şey Yuhanna için o kadar yakından bağlantılıdır ki, bunları tek bir buyruk olarak adlandırmaktadır: İsa'ya inanın ve başkalarını sevin. Amacınız budur. Hristiyan yaşamının özeti budur. İsa'ya güvenmek, O'nun kendi elçilerine öğrettiği şekilde insanları sevmek. İsa'ya güvenin, insanları sevin. İlk armağan işte budur: bir yaşam amacı.

Armağan 2. Başarısızlıklarımızın Bağışlanacağına Yönelik Umut

Mesih'in günah işleyişimizi ortadan kaldırmak ve günahlarımızı bağışlamak üzere geldiği yönündeki iki yönlü gerçek, bir anlama daha sahiptir: Başarısızlıklarımızın bağışlanacağına yönelik umuda sahip olduğumuzda, günahı alt etme yolunda da gelişim gösteririz. Eğer Tanrı'nın başarısızlıklarınızı bağışlayacağına yönelik umudunuz yoksa, günahla savaşa girdiğinizde, pes edersiniz.

Birçoğunuz yeni yılda bazı değişiklikler üzerinde düşünüyordur çünkü günahlı alışkanlıklara düşmüş ve çıkış aramaktasınızdır. Yeni beslenme alışkanlıkları istiyorsunuzdur. Yeni eğlence alışkanlıkları istiyorsunuzdur. Eşinizle olan ilişkinizi değiştirip iyileştirmek, ailenizle yeni ibadet zamanları belirlemek, yeni bir uyku ve egzersiz düzenine sahip olmak ya da iman tanıklığında yeni bir cesaret istiyorsunuzdur. Ama bocalıyor ve acaba çabanızın bir faydası var mı diye düşünüyorsunuzdur. İşte ikinci Doğu Bayramı armağanınız: Mesih yalnızca İblis'in yaptıklarını –günah işleyişimizi– ortadan kaldırmak için gelmedi; aynı zamanda savaşımızda başarısızlık yaşadığımız zaman bizim bir savunucumuz olmak için geldi.

Bu nedenle, size tüm yüreğimle söylüyorum: Başarısızlığınızın son sözü söyleyen şey olmadığı gerçeği, size savaşınızda umut versin. Ama dikkatli olun! Eğer günah konusundaki Tanrı'nın lütfunu bir izin kağıdına çevirirseniz, “Başarısız olabilesem de fark etmiyorsa, niye günahla savaşayım ki?” diyorsanız, bunu gerçekten kastederek söylüyor ve bu şekilde yaşamaya devam ediyorsanız, muhtemelen yeniden doğmuş biri değilsiniz ve tir tir titremelisiniz.

Ancak çoğunuz bu durumda değil. Birçoğunuz yaşamınızdaki günahlı alışkanlıklarınızla savaşmaya kararlısınız. Bu durumda Tanrı size şunu söylüyor: Mesih'in tüm başarısızlıklarınızı örtüyor olması, size savaşınızda umut versin. “Bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur.”

Armağan 3. Mesih Bize Yardım Edecektir

Son olarak, Mesih'in günah işleyişimizi ortadan kaldırmak ve günahlarımızı bağışlamak üzere geldiği yönündeki iki yönlü gerçeğin üçüncü anlamı şudur: Mesih savaşımızda bize *yardım edecektir*. Size gerçekten yardım edecektir. Sizin tarafınızdadır. Günahı yok etmeye gelmesinin sebebi günahın eğlenceli bir şey olması değildir. Günahı yok etmeye geldi çünkü günah, ölümcül bir şeydir. İblis'in aldatıcı bir işidir ve onunla savaşmazsak, bizi yok eder. Mesih bizi incitmeye değil, bize yardım etmeye geldi.

İşte üçüncü Doğu Bayramı armağanınız da burada: Mesih içinizdeki günahın alt edilmesine yardım edecek. 1. Yuhanna 4:4 şöyle diyor: “Sizde olan, dünyadakinden üstündür.” İsa diridir, İsa kudretlidir, İsa bizde iman sayesinde yaşamaktadır. O bizden ya-

nadır, bize karşı değildir. Yeni yılda günahla olan savaşınızda size yardım edecektir. O'na güvenin.

SONUÇ

En Sevdiğim Doğuş Metni

Benim en sevdiğim Doğuş metni, Doğuş'un kalbine alçakgönüllülüğü yerleştirmektedir. Yani, bu Doğuş zamanında, İsa'nın alçakgönüllülüğüne hayranlıkla bakıyorum ve kendim için buna daha fazla sahip olmayı diliyorum. Birazdan bu metni söyleyeceğim.

Ama öncelikle, iki sorun var. Tim Keller şu sözleriyle bizim bu sorunlardan bir tanesini görmemizi sağlıyor: "Alçakgönüllülük oldukça utangaçtır. Onun hakkında konuşmaya başlar başlamaz, ortamı terk eder." Dolayısıyla, alçakgönüllülük (bu türden olanı) üzerine derin derin düşünmek, kendi kendisini bitiren bir şeymiş gibi görünmektedir. Ama utangaç insanlar bile kendilerine iyi davranılıyorsa, az da olsa belirirler.

Diğer sorunsa, İsa'nın alçakgönüllülüğünün sebebinin bizim alçakgönüllü olmamızın (veya olmamız gerekmesinin) sebebiyle aynı olmayışdır. O halde İsa'nın Doğuş'taki alçakgönüllülüğüne odaklanmak bize nasıl yardımcı olabilir? Bizim alçakgönüllülüğümüzün sebebi kendi fani durumumuz, yanılabilirliğimiz ve günahlılığımızdır. Ama ezeli Tanrı Oğlu fani değildi. Yanılabilir değildi. Günahlı değildi. Dolayısıyla, bizimkinin aksine, İsa'nın alçakgönüllülüğü bir başka şekilde ortaya çıktı.

İşte benim en sevdiğim Doğuş metnim. İsa'nın alçakgönüllülüğüne bakın:

Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. (Filipililer 2:6-8)

İsa'nın alçakgönüllülüğünü tanımlayan şey, bunun diğerlerinin iyiliği için bilinçli bir şekilde kendisini daha aşağı bir konuma, hizmetkâr rolüne koymak oluşudur. O'nun alçakgönüllülüğü şu gibi sözlerle tanımlanıyor:

“Ululuğunu [istismar ve acıdan özgür olma yönündeki tanrısal haklarını] bir yana bıraktı.”

“Kul özünü aldı.”

“Ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğdi.”

Dolayısıyla, İsa'nın alçakgönüllülüğü fani, yanılabilir veya günahlı olmaktan kaynaklanan bir yürek tutumu değildi. Yüreği ebedi mükemmelliğe, yanılmaz doğruluğa ve günahattan tümüyle özgürlüğe sahipti ve tam da bu sebeplerden ötürü, hizmet edilmeye ihtiyacı yoktu. Hizmet etme konusunda tümüyle özgürlük ve imkân (doluluk) sahibiydi.

Bunu ifade eden bir diğerk Doğuş metni de Markos 10:45'tir: "İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi." İsa'nın alçakgönüllülüğü kendisindeki bir eksiklik duygusu değil, başkalarının iyiliğine sunabileceği bir doluluk duygusuydu. Kendi yüceliğini günahkârlara sunarak, onların bundan zevk bulabilmesini sağlamak için gönüllü bir kendini alçaltma durumuydu.

İsa, Doğuş'taki bu alçalışı ve Müjde arasındaki bağlantıyı bizim için kurmaktadır: "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir" (Matta 11:28-30).

O'nun alçalışı, bizim yüklerden kurtuluşumuzu mümkün kılmaktadır. Eğer kendini alçaltmamış olsaydı, "ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğmiş" olmazdı. Üstelik bizim için boyun eğmemiş olsaydı, bizler günahlarımızın yükü altında ezilirdik. O kendisini bizim lanetimizi kaldırmak için alçaltmaktadır (Romalılar 8:3).

Şimdi, alçakgönüllü olup kendimizi alçaltmak için hiç olmadığı kadar sebebimiz vardır. Faniyiz, yanılabiliriz ve günahlıyız. Dolayısıyla da övünmeye hiçbir hakkımız yok. Ama şimdi, bizleri alçaltacak başka şeyler görüyoruz: Kurtuluşumuz kendi etkinliğimize değil, O'nun lütfuna bağlı. Dolayısıyla, övünmeye yer yoktur (Efesliler 2:8-9). Üstelik O, bu lütüfkâr kurtuluşu, bir hizmetkâr misali ölüme kadar boyun eğip kendisini gönüllü, bilinçli bir şekilde alçaltarak gerçekleştirmiştir.

Dolayısıyla, fani, yanılabilir ve günahlı olmamızın yanında, artık bizi alçaltmak üzere bizde etkin olan iki diğer devasa güç mevcuttur: bulduğumuz tüm bereketlerin altında yatan hür ve hak edilmiş lütuf ve gönüllü bir şekilde kul özünü alarak kendini inkâr ve feda eden bir hizmetkârlık örneği.

Böylece, bu bilinçli kendini alçaltma ve hizmetkârlıkta İsa'ya katılmaya çağrılmaktayız. “Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir” (Matta 23:13). “Mesih İsa’daki düşünce sizde de olsun” (Filipililer 2:5).

Bu “utangaç erdem”, kurtuluşumuzun ve hizmetkârlığımızın bu devasa temeli, sessiz köşesinden belirsin ve bizi bu Advent döneminde alçalışın giysileriyle kuşatsın diye dua edelim. “Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, ‘Tanrı kibirlilere karşıdır ama alçakgönüllülere lütfeder’” (1. Petrus 5:5).

Ek

Eski Antlaşma'daki Gölgeler ve Mesih'in Gelişi

İbraniler kitabının vurguladığı temel noktalardan biri, Eski Antlaşma'daki ibadet düzeninin, yerini Mesih'in aldığı bir gölge olduğudur. Yani Doğuş, gerçekliğin gölgelerin yerini alışıdır. (Bunu İbraniler 8:5 ayetinde görebilirsiniz. Burada kahinlerin "göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyor" olduklarını söyler.) Mesih'in gelişiyile birlikte, yerlerine gerçekliğin geçtiği şu altı gölgeyi düşünün.

1. Eski Antlaşma'daki kâhinlik

Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu. Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir. (İbraniler 7:23-24)

2. Fısh sunusu

Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısh kuzumuz Mesih kurban edildi. (1. Korintliler 5:7)

3. Buluşma çadırı ve tapınak

Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olan'ın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rab'bin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır. (İbraniler 8:1-2)

İsa şu yanıtı verdi: “Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.” Yahudi yetkililer, “Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?” dediler. Ama İsa'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. (Yuhanna 2:19-21)

4. Sünnet

Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirmektir (1. Korintliler 7:19)

5. Yiyecek ve içecek yasaları

O da onlara, “Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?” dedi. “Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır.” İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu. (Markos 7:18-19)

6. Bayram günleri

Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir. (Koloseliler 2:16-17)

Doğuş'un anlamı, asıl olanın Mesih'te olduğudur. Yani, dini ritüel daha yüce ve daha görkemli bir kişinin gölgesi gibidir. Göl-

geleri bırakıp bu kişinin yüzüne bakalım (2. Korintliler 4:6). Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun (1. Yuhanna 5:21).

✠ desiringGod

Herkes mutlu olmak ister. Web sitemiz mutluluk için oluşturuldu ve geliştirildi. Bizler dünyanın her yerindeki insanların şu gerçeği anlamasını ve benimsemesini istiyoruz: *Biz ne zaman en çok Tanrı'da tatmin bulursak, O da bizde en çok o zaman yüceltilir.* John Piper'ın otuz yılı aşkın süredir vaaz ettiği ve yazdığı tüm materyalleri derleyip bir araya getirdik ve bunların arasında kırktan fazla dile tercüme edilmiş kaynaklar da bulunuyor. Ek olarak da gerçeği, amacı ve asla son bulmayan tatmini bulmanıza yardımcı olmak için, her gün yeni yazılı, sesli ve görüntülü kaynaklar sağlamaktayız. Üstelik hizmetimizden bereket alan kişilerin cömertliği sayesinde, bunların hepsi ücretsiz.

Eğer gerçek mutluluğa dair daha fazla kaynak bulmak ya da Desiring God ekibi olarak yaptıklarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, sizi desiringGod.org adlı web sitemize davet ediyoruz.

desiringGod.org

KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI

ISBN 978-605-70441-1-2

9 786057 104412